

แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เวียงท่ากวาน

ผู้อ่านหลายท่านอาจเคยได้ยินชื่อ เวียงท่ากวาน มาบ้างจากสื่อโซเชียล ซึ่งเป็นกลุ่มโบราณสถานและก่อสร้างมาตั้งแต่สมัยทวารวดี ปัจจุบันได้รับการบูรณะโดยกรมศิลปากร จนอยู่ในสภาพที่สวยงามและจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ใจกลางชุมชน ซึ่งชุมชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และใช้ชีวิตได้กลมกลืนกับกลุ่มโบราณสถาน เวียงท่ากวานเป็นอย่างดี จึงขอเล่าให้ฟังและเชิญชวนท่านได้ลองไปแวะดูความงดงามของโบราณสถานที่มีคุณค่า ด้วยรูปทรงและรูปแบบที่ต่างกันไป อีกทั้งเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ ตลอดจนวิถีความเป็นอยู่ของชุมชน ร่วมกับการอนุรักษ์กลุ่มโบราณสถานเหล่านี้

ป้ายบอกทางเดินทางเข้าสู่แหล่งโบราณสถาน

โบราณสถานเจดีย์วัดต้นกอก

สภาพพื้นของวิหารที่กำลังพังทลาย

พื้นและบันไดวิหาร

ชุมชนไทเขินบ้านต้นกอก

รถนำเที่ยวในชุมชน

การเดินทางเป็นไปอย่างสะดวกด้วยรถยนต์อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปบนถนนเชียงใหม่-ฮอดเพียง 34 กิโลเมตร เมื่อขับเข้าเขตอำเภอสันป่าตองมาจนถึงแยกบ้านทุ่งเสี้ยว เลี้ยวซ้ายไปยังบ้านท่ากาน ประมาณ 2 กิโลเมตร จะพบวัดต้นกอกอยู่ด้านซ้ายมือ โบราณสถานเป็นเจดีย์อิฐขนาดใหญ่อยู่ไม่ห่างจากถนนมากนัก มีชื่อว่าเจดีย์โบราณสถานวัดต้นกอก เป็นหนึ่งใน 23 วัดร้างของเวียงท่ากาน และเป็นเจดีย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในกลุ่ม ลักษณะสำคัญคือเป็นรูปทรงระฆังบนฐานปัทม์ย่อเก็จ 3 ชั้น จำนวน 3 ฐาน และมีองค์พระเจดีย์ตอนบนมีลักษณะแบบเจดีย์ทรงระฆังล้านนาทั่วไปและมีป่าที่ไม่หนาตามากอยู่ถัดจากเจดีย์เข้าไป สภาพของกำแพงวัดได้พังทลายลงและถูกกัดกร่อนจนไม่มีความสูง หรือสูงในระดับเดียวกับทางเดิน ขณะที่วัดต้นกอกแห่งใหม่ในปัจจุบัน อยู่ฝั่งตรงข้าม

เจดีย์โบราณสถานวัดต้นกอกนี้เป็นเพียงจุดแรกที่วัดโหม่ต้อนรับผู้เดินทางแวะเวียนเข้ามายังเวียงท่ากาน ซึ่งจากจุดนี้ไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร จึงจะเป็นที่ตั้งของกลุ่มโบราณสถานเวียงท่ากาน ซึ่งตั้งอยู่กระจายตัวกันหลายกลุ่มในพื้นที่ใกล้เคียง ๆ กัน ดังที่จะได้อธิบายในลำดับถัดไป

ข้อมูลความเป็นมาของเวียงท่ากาน จะทำให้ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญการก่อตั้งโบราณสถานเวียงท่ากาน ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เมืองโบราณมีสภาพเป็นเนินและพื้นที่โดยรอบเป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำแม่ขานซึ่งเป็นลำน้ำสาขาของลำน้ำปิงไหลผ่าน ปัจจุบันบางแห่งยังคงมีสภาพเป็นพื้นที่ป่า ในอดีตที่ผ่านมา ชาวบ้านได้ไถ่ถอนไม้ หักสร้างถางป่า เพื่อทำเป็นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ทำการเกษตร โดยบ้านเรือนของประชาชนตั้งอยู่กลางเมืองของโบราณสถาน ส่วนพื้นที่การเกษตรจะอยู่บริเวณรอบนอก ซึ่งเวียงท่ากานในปัจจุบันยังคงปรากฏร่องรอยของความ เป็นเมืองโบราณให้เห็นอย่างเด่นชัด มีลักษณะเป็นเมืองรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ยาว 700 เมตร และกว้าง 500 เมตร มีแนวคูเมือง 1 ชั้น กว้าง 7-8 เมตร และมีกำแพงดินหรือคันดินล้อมรอบ 2 ชั้น

แนวเขตกำแพงเมืองและคูเมือง

จากหลักฐานเอกสารทางโบราณคดี เวียงท่ากานเริ่มสร้างในสมัยพระเจ้าอาทิตยราช กษัตริย์แคว้นหริภุญไชย ในพุทธศตวรรษที่ 13 ถือเป็นเมืองขนาดเล็กเมืองหนึ่งของแคว้นหริภุญไชย ในสมัยต่อมา สมัยพระเจ้าติโลกราช (พ.ศ. 1984 – 2020) เวียงท่ากานเป็นเมืองภายใต้การปกครองของเมืองเชียงใหม่และได้ใช้เป็นแหล่งสะสมเสบียงอาหาร เพราะเป็นทำเลที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ แต่ในปี พ.ศ. 2101 พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองได้ยึดและปกครองเมืองเชียงใหม่รวมถึงเวียงท่ากาน หลังจากนั้นเมืองเชียงใหม่ได้พยายามต่อสู้กับพม่าเพื่อยึดคืนเอกราช จนกระทั่ง พ.ศ. 2318 – 2339 เป็นช่วงที่เมืองเชียงใหม่และเวียงท่ากานได้ถูกปล่อยร้างไปกว่า 20 ปี และใน พ.ศ. 2339 พระยาภาวดีได้รับชนะพม่าและยึดเมืองเชียงใหม่คืนมา จึงได้กวาดต้อนให้ไทยองเข้ามาอยู่ที่เวียงท่ากานจนถึงทุกวันนี้

หลักฐานทางโบราณวัตถุที่ทำให้เห็นว่า เวียงท่ากาน ได้ก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่สมัยทวารวดี โดยการค้นพบ พระพิมพ์ดินเผา พระพุทธรูปดินเผา พระพุทธรูปสำริดเป็นพระโพธิสัตว์ ได้แสดงศิลปะแบบทวารวดี ขณะที่โบราณสถานและโบราณวัตถุในสมัยล้านนา ได้มีให้เห็นอยู่ด้วยทั้งในตัวเมืองและนอกตัวเมือง ปัจจุบันมีลักษณะกลุ่มโบราณสถานที่หลงเหลืออยู่ แบ่งได้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โบราณสถานกลางเมือง หรือวัดกลางเวียง (ร้าง) ตั้งอยู่ในย่านใจกลางเมืองมีขนาดใหญ่ที่สุดบนพื้นที่ 14 ไร่ ตัวอย่างเช่น เจดีย์แปดเหลี่ยมแบบทวารวดีและเจดีย์ทรงกลมสมัยล้านนา รวมถึงเจดีย์อื่น และวิหาร พื้นที่โบราณสถานแห่งนี้ได้ค้นพบพระพุทธรูปสำริด แต่ที่สำคัญได้พบ ไหลยครามสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งมีการผลิตในสมัยนั้นจำนวน 9 ไหเท่านั้น และได้มาปรากฏที่เวียงท่ากานสันนิษฐานได้ว่า สมัยนั้นอาจมีการทำการค้ากับประเทศจีนและได้นำไหดังกล่าวมายังเวียงท่ากานด้วย วัตถุประสงค์ที่ไม่แน่ชัด สำหรับเจดีย์ตั้งอยู่ใกล้กับวัดท่ากาน โดยมีตลาดของชุมชนตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างเจดีย์วัดกลางเวียงและวัดท่ากาน โดยชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันกับวัดท่ากาน เพื่อประกอบพิธีทางศาสนา และใช้ชีวิตประจำวันในการซื้อขายในตลาดชุมชน โดยไม่สร้างความสกปรกแก่โบราณสถานที่อยู่ถัดไปแต่อย่างใด อีกทั้งยังดูแลความเรียบร้อยภายในโบราณสถานอีกด้วย

ภาพมุมกว้างของเจดีย์วัดกลางเวียง เวียงท่ากาน

เจดีย์ เวียงท่ากาน

วัดท่ากาน

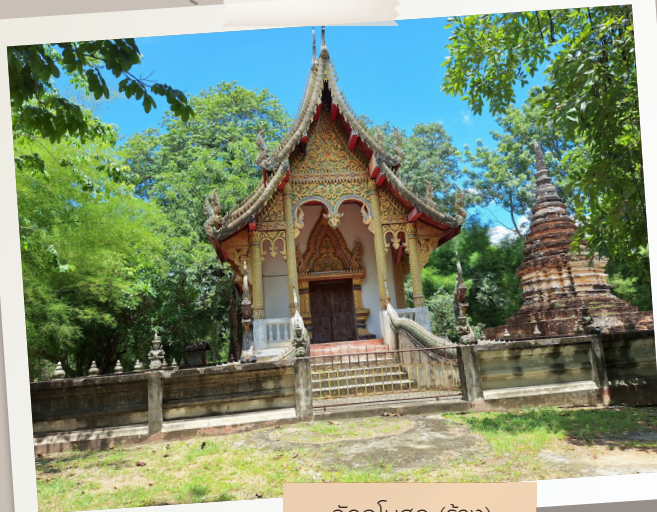

ไหลยครามสมัยราชวงศ์หยวนเก็บรักษาที่วัดกลางเวียง

กลุ่มที่ 2 กลุ่มทางทิศตะวันออก
ของเมือง หรือกลุ่มวัดพระอุโบสถ เนื่องจากมี
การสร้างพระอุโบสถ และปัจจุบันได้มีสภาพร้าง ที่ผ่านมา
ชาวบ้านได้รื้ออุโบสถหลังเก่าและก่อสร้างใหม่ทับฐาน
เดิม รวมถึงพบซากเจดีย์ ทรงกลมแบบล้านนา และฐาน
วิหารบางส่วน พื้นวิหารปูด้วยอิฐทั้งหมด ตัววิหารและ
เจดีย์ประธานมีกำแพงล้อมรอบ

เจดีย์ในวัดอุโบสถ (ร้าง)

วัดอุโบสถ (ร้าง)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่อยู่ทางทิศตะวันตก
เฉียงเหนือของเมือง หรือกลุ่มคันโพธิ์
ซึ่งในอดีตสมัยพญามังรายได้ทรงนำคันโพธิ์มาปลูก จึงมีเนิน
คันโพธิ์กระจายกัน

กลุ่มที่ 4 อยู่ทางตอนกลางของ
เมือง ค่อนไปทางตะวันออก หรือวัดหัวข่วง เป็นซากเนิน
โบราณสถานของพระเจดีย์และวิหาร

กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่อยู่ทางทิศตะวันออก
เฉียงใต้ของเมือง หรือกลุ่มวัดพระเจ้าก่ำ พบซาก
เนินโบราณสถานขนาดใหญ่เช่นกัน

กลุ่มที่ 6 ตั้งอยู่นอกเมืองทาง
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเมือง หรือ
กลุ่มคันกอก ตามที่ได้อธิบายลักษณะเจดีย์ ไว้ข้างต้นแล้ว

ลักษณะเด่นของเวียงท่ากาน ที่มีความสอดคล้อง
กับหลักฐานการก่อสร้างมาตั้งแต่สมัยทวารวดี
ตัวเมืองมักตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำ เพื่อการสัญจร
ทางน้ำได้โดยสะดวก และตัวเมืองมักสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยม
สร้างกำแพงเมืองสองชั้น และคูเมืองหนึ่งชั้นอยู่ตรงกลาง
ระหว่างกำแพงเมือง นอกจากนั้นแคว้นทวารวดีได้มีการ
สร้างเมืองใกล้เคียง ๆ ลำพูน จำนวน 4 แห่ง และเมือง
เหล่านี้อยู่ห่างกันประมาณ 8 กิโลเมตร อีกทั้งได้
ค้นพบหลักฐานทางโบราณคดีอื่นหรือโบราณวัตถุและ
ประติมากรรมที่มีลักษณะคล้ายกัน ได้แก่ (1) เมืองลำพูน
(2) เวียงมน อ.หางดง จ.เชียงใหม่ (3) เวียงเกาะ
อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ และ (4) เวียงท่ากาน

สมศรี รัชฎาภรณ์กุล ได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวโบราณสถานให้เกิดความยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคประชาชน เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาครัฐใน ระดับต่าง ๆ ร่วมขับเคลื่อนงานด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นเอกภาพ

- จัดทำยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ระยะยาว กลาง และสั้น เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกัน ทั้งในระดับประเทศ ภาคและพื้นที่อย่างเหมาะสม

- จัดทำแผนการพัฒนาสินค้า บริการ และการตลาด พร้อมทั้งจัดทำมาตรฐานสินค้าและบริการของกลุ่มและมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มคุณภาพของการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและคอยควบคุมไม่ให้เอาเปรียบนักท่องเที่ยว

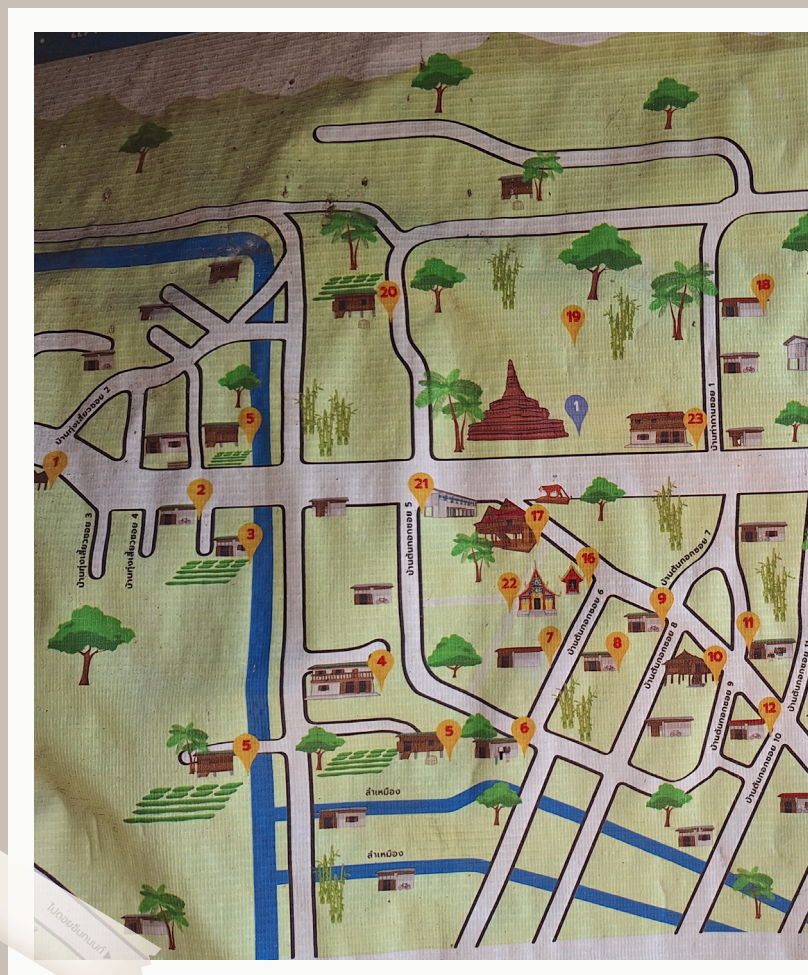
- พัฒนาสินค้าและบริการ รวมถึงการตลาดของชุมชน โดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาวิจัยหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นและพัฒนาความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

- พัฒนากิจกรรมการบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ให้ครบวงจร หรือหลากหลายรูปแบบ เพื่อจูงใจนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้ชุมชนมากขึ้น

- ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่ชุมชนที่อยู่ในหรือใกล้เคียงพื้นที่โบราณสถาน เพื่อให้เกิดความรักและหวงแหนในสมบัติเหล่านั้น

- กำชับหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายเฝ้าระวัง และป้องกันการกระทำความผิดต่อแหล่งโบราณสถาน และสิ่งแวดล้อม อย่างเคร่งครัด

- ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม สินค้า และบริการที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่ ร่วมอนุรักษ์โบราณสถานให้แก่ภาคส่วนต่าง ๆ ในช่องทางที่หลากหลาย

นอกจากนั้น สมศรี รัชฎาภรณ์กุล ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงการให้บริการของชุมชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อสร้างความพึงพอใจในการกลับมาเที่ยวซ้ำ หรือแนะนำต่อให้แก่ผู้อื่น ดังนี้

- มีมาตรการดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวให้สามารถเที่ยวชมแหล่งโบราณสถานได้อย่างปลอดภัยในทุก ๆ จุด

- ให้บริการด้วยความเป็นมิตร ยิ้มแย้ม และมีอัธยาศัยที่ดีต่อผู้มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยว

- มีจุดที่ให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว หรือให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน สามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยวได้

- จัดเตรียมระบบสาธารณูปโภครองรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ สะอาด และเหมาะสม เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ร้านอาหาร เป็นต้น

- ทำป้ายบอกทางอย่างเพียงพอ และดูเข้าใจง่าย ไม่สับสนในการเดินทาง และสามารถวางแผนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ได้อย่างสะดวก

- ยกกระตือรือร้นการบริการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรมในรูปแบบที่แตกต่างและหลากหลาย เพื่อสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว

- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ผ่านทุก ๆ ช่องทาง และสื่อมวลชนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการรับรู้และการสื่อสารข้อมูลการท่องเที่ยวเวียงท่ากานให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

- ศึกษาวิจัยปัญหา อุปสรรค และผลกระทบการจัดการโบราณสถานให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีกลยุทธ์การแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

เวียงท่ากานเป็นแหล่งโบราณสถานที่ได้รับการบูรณะให้กลับมางดงามและชุมชนต่างมีความภาคภูมิใจในการต้อนรับนักท่องเที่ยวให้แวะมาเยี่ยมชมความสวยงาม และได้รับความรู้ประวัติศาสตร์

ของชาติ ซึ่งชุมชนได้เตรียมความพร้อมในการให้การต้อนรับนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงควรพิจารณาหาแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงให้เวียงท่ากานกลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่า โดยอาจพิจารณาจากข้อเสนอแนะข้างต้น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าและบริการที่เชื่อมโยงแหล่งโบราณสถาน ทำให้ประชาชนมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ และร่วมกันอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานให้คงอยู่คู่กับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

อ้างอิง

กรมศิลปากร 2532 เวียงท่ากาน 1: รายงานการขุดแต่งและบูรณะโบราณสถาน กระทรวงศึกษาธิการ (ISBN 974 417 183 9) (126 หน้า)

สมศรี รัชฎาภรณ์กุล, 2564 การบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวโบราณสถานของประเทศไทยในเชิงเศรษฐกิจ วารสารวิทยาลัยป้องกัน

ราชอาณาจักร 63(1) มกราคม - เมษายน 2564 หน้า 57-69

Historical Tourism Site

Wiang Tha Kan

Many of you may have heard of Wiang Tha Kan from social media. This ancient site dates back to the Hariphunchai period and has been beautifully restored by the Fine Arts Department. It's now a significant historical attraction in Chiang Mai, nestled right in the heart of a community that actively participates in its preservation. The harmonious blend of ancient ruins and modern life makes Wiang Tha Kan a unique destination.

Let me invite you to explore the remarkable beauty of these ancient structures. Each one offers a distinct shape and style, and together they provide a fascinating glimpse into the region's history and the community's commitment to preserving their cultural heritage.

signs and directions to historical tourism sites

stupa in wat Ton Kok Temple

Flatten earthen Wall

Viharn Floors and steps

Tai Khaen Community, Ban Ton Kok

shuttle vehicle tourist

Easily accessible by car, Wat Ton Kok is located just 34 kilometers from Chiang Mai city center on the Chiang Mai-Hod Road. After entering San Pa Tong district and reaching the Bang Tung Siaw intersection, turn left towards Ban Tha Kan. Approximately 2 kilometers down the road, you'll find Wat Ton Kok on your left.

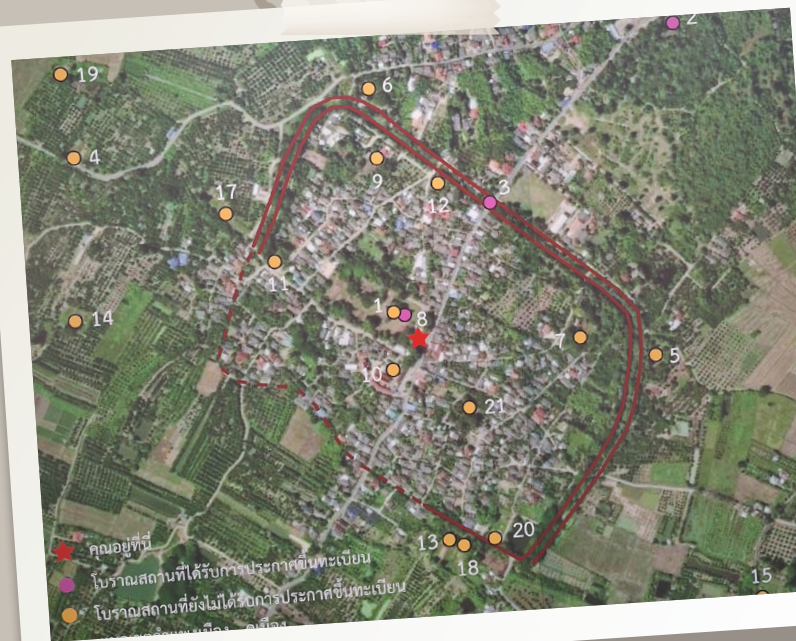
The temple's main attraction is a large brick stupa, located just a short distance from the road. As one of 23 abandoned temples in Wiang Tha Kan, this stupa is the largest in the group. Its distinctive features include a bell-shaped design atop a three-tiered base and a top section resembling the common Lanna-style bell-shaped stupas.

Beyond the stupa lies a small forest. The temple walls have deteriorated over time and are now at ground level. Today, a new Wat Ton Kok temple stands on the opposite side, near the Tai Khaen community center.

Wat Ton Kok serves as the gateway to Wiang Tha Kan, a significant historical site in Chiang Mai province. Approximately 1 kilometer further, you'll encounter the sprawling ruins of Wiang Tha Kan.

Located in Ban Klang Subdistrict, San Pa Tong District, Wiang Tha Kan was once a rectangular city surrounded by a moat and earthen walls. The area was originally a lowland plain with the Mae Khan River flowing nearby. Over time, locals cleared the forest to build homes and cultivate land, with the ancient city situated on a hill and agricultural areas surrounding it. The ancient city was designed with residential areas concentrated in its core, while agricultural lands were placed on the periphery. Wiang Tha Kan today still clearly retains its ancient city characteristics, forming a rectangular shape

measuring 700 meters by 500 meters. The city was encircled by a single moat, 7-8 meters wide, and double layers of earthen walls or embankments.

A rectangular city surrounded by a moat and earthen walls

Based on archaeological evidence, Wiang Tha Kan was established during the reign of King Aditya, the ruler of the Hariphunchai Kingdom, in the 13th Buddhist century. It was a small city within the Hariphunchai Kingdom.

Later, during the reign of King Tilokaraj (1984-2020 CE), Wiang Tha Kan came under the rule of Chiang Mai and served as a strategic location for storing food supplies due to its fertile land. However, in 2101 CE, King Bayinnaung of Ava conquered Chiang Mai, including Wiang Tha Kan. After Chiang Mai's attempts to regain independence from Burmese rule, both cities were abandoned for approximately 20 years from 1775 to 1796 CE. In 1796 CE, Phraya Kawila

defeated the Burmese and reclaimed Chiang Mai, subsequently resettling Tai Yong people in Wiang Tha Kan.

Archaeological artifacts, such as earthenware Buddha images and bronze Bodhisattva statues, showcase the Hariphunchai art style, indicating the city's early establishment. Additionally, Lanna-era relics have been found both within and outside the city.

Currently, the remaining archaeological sites are divided into six groups.

Group 1, the central archaeological site or Wat Klang Wiang (abandon) temple, is the largest, spanning 14 rai. Key findings include an octagonal Hariphunchai-style stupa, a Lanna-style circular stupa, and other stupas and viharns. Notably, gold, silver, and bronze Buddha images were discovered, along with Yuan dynasty celadon jars. The presence of these jars suggested trade relations with China. The stupa is located near Wat Tha Kan, and the community market was situated between the stupa and the temple. The community coexisted harmoniously with the temple, using it for religious ceremonies and daily life, while maintaining the cleanliness of the archaeological site.

stupas in Wat Klang Wiang, Wiang Tha Kan

stupa in Wiang Tha Kan

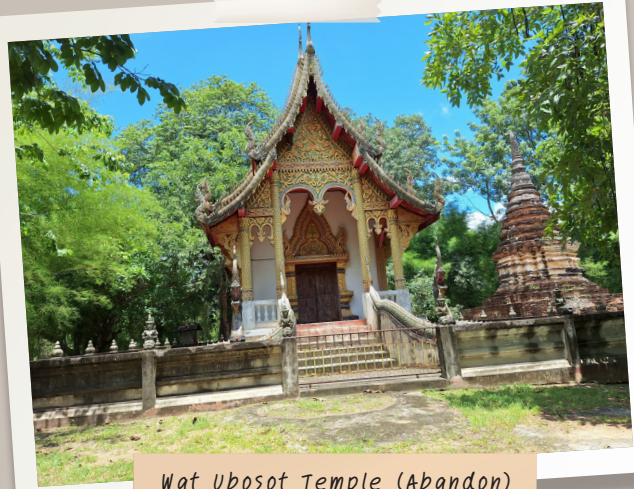
Wat tha kan temple

Yuan Dynasty celadon jar kept in wat Klang Wiang Temple

Group 2: Eastern Group or Wat Phra Ubosot Group; Due to the construction of a ubosot (ordination hall), which is now in ruins, the local people have demolished the old ubosot and rebuilt it on the original foundation. The remains of a Lanna-style circular stupa and part of a viharn (hall) have also been found. The floor of the viharn was entirely made of bricks, and both the viharn and the main stupa were surrounded by walls.

Wat Ubosot Temple (Abandon)

Stupa in Wat Ubosot Temple (Abandon)

Distinctive Features of Wiang Tha Kan

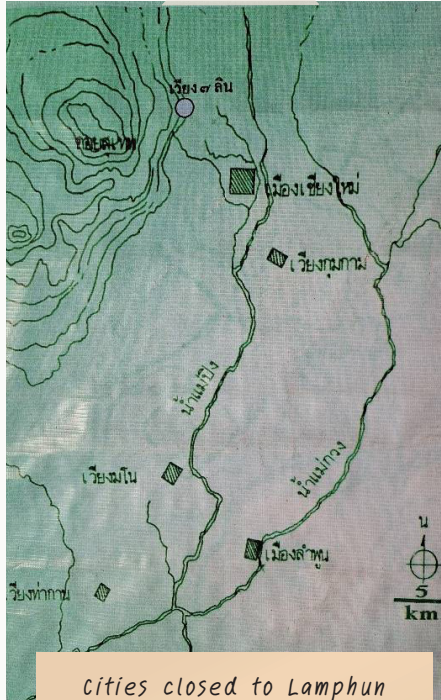
Consistent with evidence of its construction during the Hariphunchai period, the city was typically located in a lowland area near a river for convenient water transportation. The city was usually built in a rectangular shape, surrounded by two layers of walls and a moat in between. Additionally, four other cities were built near Lamphun during the Hariphunchai period, each located approximately 8 kilometers apart. Archaeological evidence, such as similar artifacts and sculptures, has been found in these cities, including (1) Lamphun, (2) Wiang Mano (Hang Dong district, Chiang Mai), (3) Wiang Tho (Jom Thong district, Chiang Mai), and (4) Wiang Tha Kan.

Group 3: Northwest Group or Ton Pho (Bodhi Tree) Group; in the past, King Mangrai planted Bodhi trees in this area, hence the name.

Group 4: Central-Eastern Group or Wat Hua Kwang; this group consists of the ruins of stupas and viharns.

Group 5: Southeast Group or Wat Phra Chao Kam; this group contains ruins of a large-scale ancient site.

Group 6: Eastern Northeast Group or Ton Kok Group; as described earlier.

cities closed to Lamphun

Over the decades, Wiang Tha Kan has suffered significant deterioration. Many structures have collapsed, leaving behind only foundations. Some structures, while still standing, have been damaged by excavation, dismantling, and displacement. Additionally, the limited land available for community use has led to the construction of public utilities over ancient sites, and trees have grown into the brick foundations of some structures, causing distortion. These factors have made restoration efforts increasingly challenging.

After years of continuous restoration by the Fine Arts Department, Wiang Tha Kan is now in a more beautiful state. Local government organizations and residents have recognized the importance of these ancient sites and have joined efforts to preserve them by maintaining cleanliness and preventing any damage. Visitors are also requested to follow the rules and regulations, such as staying quiet, behaving respectfully, and refraining from graffiti or damaging the site in any way.

community Living-style

The community of Ban Klang has been promoted as a historical tourism destination. Tourists can visit and enjoy the ancient sites of Wiang Tha Kan while learning about the history and archaeology of the area. The local community has managed tourism in a way that is compatible with cultural preservation. Initially, civil society organizations and government agencies at the central, regional, and local levels supported Wiang Tha Kan as a historical tourism destination, promoting community-based products, restaurants, and home-stay as well as providing public utilities and local tour guides. This preamt, tourists are not crowded in communities. All stakeholdes should support communities to improve their historical touris capacities to meet Sustainability.

Tourist information of Wat Klang Wiang Temple

Strategic Management of Historical Tourism

Somsri Ruchdaponkul proposed suggestions for the sustainable management of historical tourism sites through the involvement of various sectors as follows:

- **Collaborative efforts:** Open opportunities for collaboration among all relevant sectors, including the public, private, and non-governmental organizations at all levels, to drive tourism development in a unified manner.

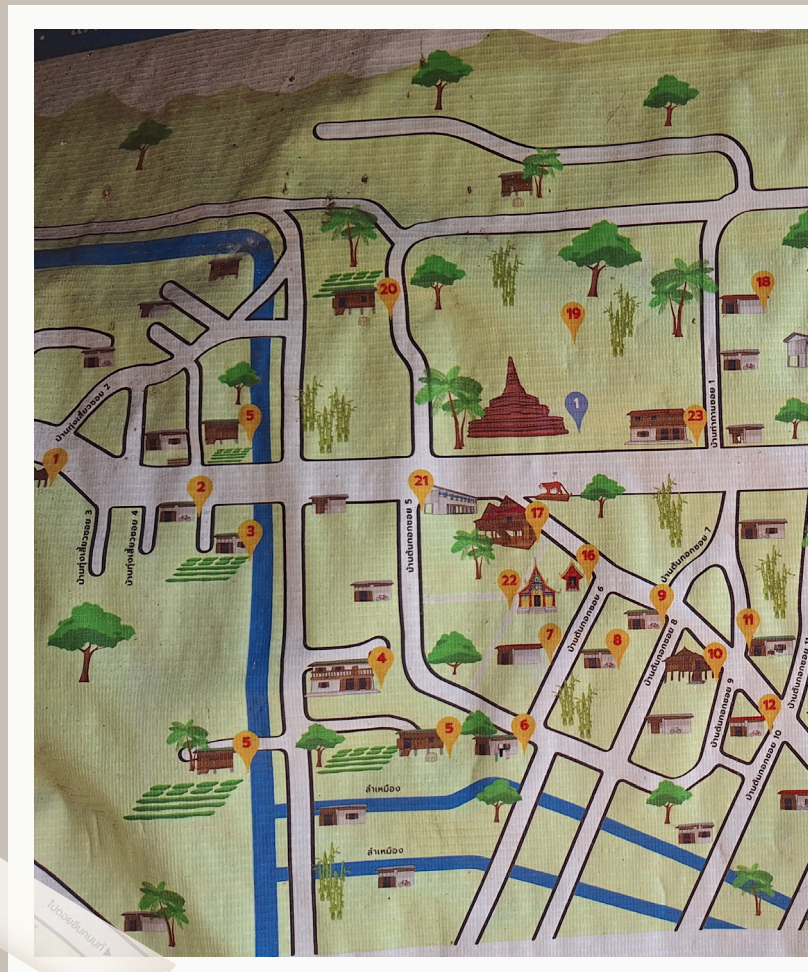
- **Strategic planning:** Develop long-term, medium-term, and short-term strategies for driving historical tourism to ensure that development directions are aligned at the national, regional, and local levels.

- **Product and service development:** Develop product and service plans, establish product and service standards for the group, and continuously monitor results to improve service quality for tourists and prevent the exploitation of tourists.

- **Community-based development:** Develop products, services, and marketing strategies for the community. Relevant sectors should conduct research to identify and address challenges and enhance tourist satisfaction.

- **Comprehensive tourism services:** Develop a comprehensive range of historical tourism services to attract tourists and generate more income for the community.

- **Community awareness:** Educate communities living in or near historical sites to foster a sense of love and appreciation for these assets.

- **Law enforcement:** Strictly enforce laws and regulations to prevent damage to historical sites and the environment.

- **Public relations:** Disseminate information about community activities, products, and services related to the preservation of historical sites through various channels.

Mainstreaming of Historical Tourism Implementation

Additionally, Somsri also provided additional suggestions for improving community services in historical tourism areas to enhance visitor satisfaction and encourage repeat visits:

- **Safety measures:** Implement robust safety measures to ensure visitors can explore the archaeological site safely at all times.

- **Friendly service:** Provide friendly, welcoming, and hospitable service to all visitors.
- **Information services:** Establish information points to provide accurate information to tourists and educate the local community.
- **Adequate facilities:** Provide sufficient, clean, and appropriate public facilities such as restrooms, parking, and restaurants.
- **Clear signage:** Install clear and easy-to-understand signage to guide visitors and facilitate convenient trip planning.
- **Diverse tourism offerings:** Develop a variety of historical and cultural tourism activities to create memorable experiences and attract visitors.
- **Effective marketing:** Promote the site through various channels and media to increase awareness and attract visitors.
- **Continuous improvement:** Conduct research to identify problems, challenges, and impacts related to managing historical sites as cultural tourism destinations, and develop appropriate solutions.

Wiang Tha Kan is a beautifully restored archaeological site, and the local community is proud to welcome visitors. Local communities are ready to welcome all groups of tourists. Therefore, relevant stakeholders should consider ways to develop and improve Wiang Tha Kan to restore it to a valuable historical tourism destination. The aforementioned suggestions can be considered to promote community income generation through the sale of goods and services linked to the archaeological site, foster a sense of ownership and pride among the community, and ensure the long-term preservation of Wiang Tha Kan.

References

- Department of Fine Arts, 1989 The Report on Excavation and Restoration of Ancient Sites; Book 1. Ministry of Education (ISBN 974 417 183 9) 126 pages.
- Somsri Ruchdaponkul, 2021 Economic Management of Archaeological Site Tourism in Thailand The National Defence College of Thailand Journal 63 (1) p. 57 - 69